

तिमलं मिश्रैरेके यथासंख्यम् । वृकादीनां मिश्रैः केशैरोजोऽसीति प्रतिमलं सुरा-
ग्रहान्मिश्रयेत् ओजोऽसीत्याश्विनं मन्युरसीति सारस्वतं सहोऽसीत्यैन्द्रम् एके
वृकादिकेशैर्यथासंख्यं ग्रहं मिश्रयन्ति वृककेशैराश्विनं वैयाघ्रैः (14.) सारस्वतं सै-
हैरैन्द्रमिति सूत्रार्थः ॥ त्रीणि यज्ञेषु सुरादेवत्यानि हे सुरे त्वमोजः असि अतो
मयि विषये ओजः कालिं धेहि स्थापय । त्वं मन्युर्मानसं प्रज्वलनं कोपोऽसि
मयि मन्युं धेहि । सहोऽसि मयि सहो बलं धेहि ॥ १॥

या व्याघ्रं विषूचिकोभौ वृकं च रक्षति ।

श्वेनं पतत्रिणां सिंहेन पावकसः ॥ १० ॥

का° [११.२.२६.] दीक्षावत्पावयतोऽन्तःपात्ये श्वेनपत्राभ्यां या व्याघ्रमिति ।
अध्वर्युप्रतिप्रस्थातारौ सहैवान्तःपात्येऽवस्थितं प्राञ्जुलं यज्ञमानं श्वेनपिहाभ्यां पाव-
यतः दीक्षावदित्येकेन नाभेद्वर्धं प्रदक्षिणं द्वितीयेन सकृदवाङ् यदोभाभ्यां नाभे-
द्वर्धमधश्च द्विरिति सूत्रार्थः ॥ हैमवर्चिदृष्टा विषूचिकादेवत्यानुष्टुप् । व्याधधिष्ठा-
त्री देवतास्ति सा प्रार्थ्यते । विषु सर्वत्र अञ्चति गहति विषूची सैव विषूचिका
रोगविशेषः केऽण इति [पा° ७.४.१३.] डीपो रुस्वः या विषूचिका व्याघ्रं वृक-
मेनावुभौ द्वौ परिरक्षति पाति तथा श्वेनं पतत्रिणां पक्षिणं सिंहे चोभौ रक्षति
न हि तेषामन्नपरिणामजनितो दोषः सा विषूचिका इमं यज्ञमानमंरुसः व्याधिहे-
तुभूतात्पापात्पातु रक्षतु ॥ १० ॥

a. यदापिपेष मातरं पुत्रः प्रमुदितो धयन् ।

एतत्तद्ग्रेऽन्नृणो भवाम्यरुतौ पितरौ मया ॥

b. सम्पृचं स्थ सं मा भद्रेण पृङ्ग । c. विपृचं स्थ वि मा पाप्मना पृङ्ग ॥ ११ ॥

का° [११.२.२७.] अग्निं प्रेक्षयति यदापिपेषेति । अग्निं प्रेक्षस्वेति प्रेषेणाध्वर्यु-
जमानमग्निं दर्शयति स प्रेषित औत्तरवेदिकमग्निमीक्षतऽइत्यर्थः ॥ अग्निदेवत्या वृ-
क्षती । पुत्रोऽहं प्रमुदितः प्रहृष्टो धयन् स्तनपानं कुर्वन्सन् यत् मातरं जननी-
मापिपेष पिष्टवान् पद्भ्यां पीडितवान् पिषेर्लिट् उत्तमैकवचनम् हे अग्ने तत् ए-